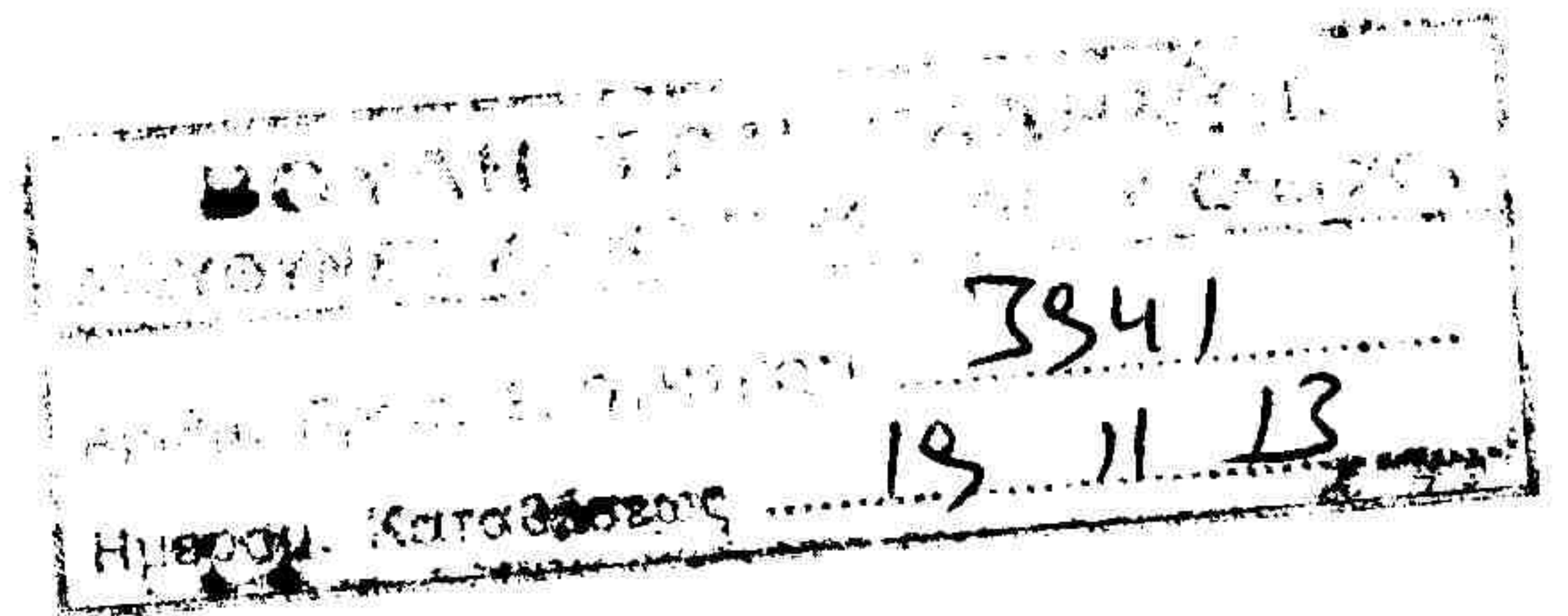

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τον κ. Υπουργό Οικονομικών

Θέμα: Η παράταση της ύφεσης διογκώνει την ανισότητα, και καθιστά το χρέος μη διαχειρίσιμο

Τα μνημόνια που υπέγραψε η Ελλάδα περιλαμβάνουν και «σχέδιο ανάπτυξης» της χώρας. Το ένα σκέλος του είναι η «δημοσιονομική σταθεροποίηση», με περικοπές των δημοσίων δαπανών και αύξηση των φόρων. Σκοπός είναι να δημιουργηθεί μεγάλο πρωτογενές πλεόνασμα, προκειμένου να αποπληρώνεται το χρέος. Η άλλη πλευρά του «σχεδίου» είναι οι «αναπτυξιακές μεταρρυθμίσεις», με κατακρεούργηση των μισθών, ευρείες ιδιωτικοποιήσεις και απελευθέρωση των αγορών. Η λογική είναι να μειωθεί το μισθολογικό κόστος και να συρρικνωθεί το «μεγάλο κράτος», ώστε να αναλάβει ο ιδιωτικός τομέας μπροστάρης της ανάπτυξης. Ο συνδυασμός αποδείχθηκε καταστροφικός, όπως είχαν προβλέψει όσοι παρακολουθούσαν τι είχε «κατορθώσει» το ΔΝΤ στις αναπτυσσόμενες χώρες. Η εμμονή για πρωτογενές πλεόνασμα προκάλεσε πρωτοφανή ύφεση, καθώς η δημοσιονομική προσαρμογή ήταν τεράστια και ταχύτατη. Η ύφεση συνέβαλλε στην κατάρρευση των μισθών μέσω της εκτόξευσης της ανεργίας. Έκανε όμως και τις άλλες «μεταρρυθμίσεις» πολύ πιο δύσκολες, γιατί δημιούργησε περιβάλλον οξύτατης φτώχειας, απογοήτευσης και ανασφάλειας, κοινωνικής και οικονομικής. Η γενικευμένη απόγνωση των πολιτών δεν ισοσταθμίζεται από τις θριαμβολογίες περί πρωτογενούς πλεονάσματος. Η μαζική ανεργία έχει διαλύσει το κοινωνικό συμβόλαιο, κλονίζοντας τις αρχές της δημοκρατικής νομιμοποίησης της εξουσίας. Τι ρόλο έχει μια κυβέρνηση όταν δεν μπορεί να εξασφαλίσει ούτε τη στοιχειώδη επιβίωση των ανθρώπων; Η έλλειψη θέσεων εργασίας και η διάλυση των εργασιακών σχέσεων επέτρεψαν σε κράτος και εργοδότες να εκβιάζουν τους εργαζομένους και να εξευτελίζουν την αξιοπρέπειά τους.

Προβάλλετε ως μεγάλη επιτυχία την αύξηση των εσόδων για να αποδείξετε, ότι η πολιτική σας αποδίδει και ότι βγαίνουμε από την κρίση. Από τη στιγμή όμως που το κράτος επιστρατεύει την εξουσία του (και με κάθε τρόπο) να εισπράξει, είναι προφανές, ότι ο φορολογούμενος κατά κανόνα υποχρεώνεται να θέσει σε προτεραιότητα την πληρωμή των οφειλών του προς το Δημόσιο. Η πολιτική της υπερφορολόγησης τακτοποιεί προσωρινά αλλά δεν λύνει το δημοσιονομικό πρόβλημα. Βιώσιμη λύση μπορεί να υπάρξει μόνο εάν σπάσει ο φαύλος κύκλος της ύφεσης και της ανεργίας, εάν η πραγματική οικονομία μπορέσει να ορθοποδήσει και να αποκτήσει αναπτυξιακή δυναμική, να παραχθεί και πάλι πλούτος. Η ασκούμενη πολιτική της μονοδιάστατης λιτότητας οδηγεί τα πράγματα προς την αντίθετη κατεύθυνση: διαλύει την πραγματική οικονομία.

Ερωτάται ο κ. Υπουργός:

Η πολιτική της λιτότητας, της ισοπέδωσης του κοινωνικού κράτους, της διάλυσης των εργασιακών δικαιωμάτων, της φθηνής εργασίας, πέρα από κοινωνικά άδικη είναι και αναποτελεσματική. Παρατείνει την ύφεση, διογκώνει την ανισότητα, καθιστά το χρέος μη διαχειρίσιμο. Η οικονομία συνεχίζει να βυθίζεται στο τέλμα με αποτέλεσμα την καταστροφή υγιούς παραγωγικού δυναμικού και τη συνεπακόλουθη συσσώρευση οικονομικών και κοινωνικών ερειπίων που επιδεινώνουν περαιτέρω το πρόβλημα. Η επιμονή στο μνημόνιο και στη λιτότητα δεν μπορεί να έχει αίσιο τέλος για την κοινωνία.

Γιατί να συνεχίζουμε στον ίδιο αυτό δρόμο;

Ποιες οι προοπτικές στο ασφυχτικό αυτό πλαίσιο οικονομικής πολιτικής;

Αθήνα, 19 Νοεμβρίου 2013

Η Ερωτώσα Βουλευτής

Μαρία Κόλλια Τσαρουχά
ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων
Βουλευτής Ν. Σερρών